

Nou mileniu

Viață nouă

Der: Matthew Hohnberger

Timpul s-a scurs și mulți din creștinătate se concentrează asupra venirii lui Hristos mai mult ca niciodată. Chiar și lumea își întoarce privirea pentru a vedea ce se va întâmpla. Va veni Isus? Dar suntem pregătiți pentru revenirea Lui? Suntem pregătiți pentru ceea ce poate veni asupra noastră în acest nou mileniu? Sau viața noastră este atât de plină de îndatoriri încât Domnul este marginalizat? Dacă lucrurile acestei lumi Îl elimină acum din viețile noastre, cum ne așteptăm să avem brusc loc pentru El, când El va reveni?

Începutul unui nou an este adesea marcat cu noi rezoluții, noi direcții și noi decizii. Acum ne confruntăm cu schimbul de mileniu. Ce oportunitate de a lua o nouă decizie, una care va marca diferența în viața noastră, în căsătorii, în prietenii și în lume - ceva care va marca bine un nou mileniu! „*Până când vreți să șchiopătați de amîndouă picioarele? 1 Împărați 18:21* Ești gata să-l lași pe Iisus să elimine tot altceva din viața ta? Ceea ce se cere este dedicarea noastră pentru pregătirea necesară pentru unirea Mirelui cu mireasa. Înainte de căsătorie, este nevoie de mult timp ca acel cuplul să fie împreună pentru ca dragostea să crească și abilitățile de comunicare să se dezvolte atât de puternic încât nimic și nimeni să nu le poate separa. Trebuie produsă o îmbinare mai puternică decât oțelul.

Acest lucru nu se întâmplă de la sine. Necesită timp, efort, unire, comuniune și angajament. Ești pregătit și dispus să oferi relației tale personale cu Dumnezeu elementele necesare pentru a crește? Dacă ai fi dispus să le oferi pentru o unire umană, cu cât mai mult ar trebui să fii dispus să le dai pentru una cerească! Acum este în puterea noastră să dăm totul și să ne predăm pe deplin. Cuvântul cheie este compromis. Avem de ales să fim fecioare înțelepte sau neînțelepte. Chemarea a fost lansată: «*Lată mirele! Leșiți-i în întâmpinare!*» Matei 25 :6. Aceași chemare răsună de-a lungul secolelor și astăzi. Ridică-te și umple-ți lămpile pentru că sărbătoarea nunții Mielului este aproape, este chiar la ușă! Cu toate acestea, întrebarea care se pune este: Cum să fac? "*nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu - zice Domnul oștirilor!* Zaharia 4 :6

Este o atitudine de „*nu pot face nimic de la mine însumi*”. Doar în și prin Hristos suntem capabili să ne pregătim și să facem loc Mirelui. Doar cunoașterea nu este suficientă. Odată ce devenim conștienți de starea noastră, trebuie să acționăm pe baza acestei cunoștințe. Acest lucru are nevoie în primul rând de **timp**.

Dumnezeu ne-a dat fiecăruia dintre noi timp și pentru că El este Drept, ne-a dat fiecăruia dintre noi aceeași cantitate de timp. În acest domeniu, Satana a făcut o treabă magistrală de a ne separa de Hristos. Ne face să alergăm, să alergăm și să ne învârtim din ce în ce mai repede până când amețim, ne dezviem atenția și suntem confunzi. Și-a făcut treaba dezviind și furându-ne timpul. Știe că, dacă are succes cu aceste tactici, atunci ne are la dispoziția sa. Când o bătălie este în curs de desfășurare și inamicul a câștigat teren, trebuie să ne regroupăm și să reatacăm în punctele vitale. Zona timpului este locul în care afrontul nostru este cel mai necesar.

După ani de zile de urmărire a ceea ce societatea noastră de astăzi ar numi „*Visul american*” - distracție, faimă și avere, Solomon a spus în cele din urmă: „*totul este desertaciune.*” *Eclesiastul 1:14*. Deci, trebuie să renunțăm la inutil și să ne agățăm de util. Avem nevoie de timp cu Dumnezeu, supunându-ne în rugăciune pentru a asculta, auzi și apoi urma în mod implicit îndrumarea sa: este nevoie de **timp dedicat**, nu de ceva care poate fi grăbit, forțat sau limitat. Asta înseamnă că orice altceva trebuie să se învâртеască în jurul timpului nostru cu Dumnezeu.

Strigătul se aude: „*Dar acesta este fanatism!*” Răspunsul reformatorilor de odinioară a fost: „*Aș prefera să fiu numit fanatic de către tine și prieten de către El*”. Aceasta este ceea ce eu vreau pentru propria mea viață.

Părinții mei au sărit din "trenul groazei" în urmă cu șaptesprezece ani. Crescând, m-am gândit că nu voi merge niciodată cu o așa mașină de torturat. Cu toate acestea, pe măsură ce anii s-au transformat în două decenii, am început o afacere în zona mea de reședință, vânzând proprietăți izolate de țară, în timp ce învățam oamenii cum să trăiască un stil de viață mai puțin accelerat. Aș fi putut fi prins în cursa șobolanilor făcând asta? Da, cu siguranță! Planul lui Satana funcționează foarte bine! Am fost atât de absorbit în a avea succes și în a-i ajuta pe

alții, încât l-am lăsat pe Dumnezeu afară, încetul cu încetul; oh, îmi făceam rugăciunile și studiile mele dimineața și cultul familiar de dimineață și de seară. Am decăzut în a păstra forma pietății, dar nu aveam nici o putere reală. Când nu există curent sau electricitate, luminile se sting! Nu aveam ulei în lampa mea. A fost un gând terifiant să-mi dau seama că devenisem o fecioară neînțeleaptă. Dar cunoașterea este doar jumătate din ecuație. Trebuia să fac ceva în legătură cu asta, ceva radical de diferit!

Când am analizat totul, mi-am dat seama că cel mai mult de care aveam nevoie era de timp cu cel mai bun prieten al meu Isus. Nu pentru a obține mai multe cunoștințe, ci pentru a obține conexiunea și cooperarea care aduc cu sine puterea de care aveam nevoie. Așa că m-am dedicat petrecerii aceluia timp necesar cu El. Am programat acel timp zilnic al meu și nu am permis ca nimic să mi-l răpească. Am imprimat pentru mine un text și l-am așezat pe biroul meu din camera mea, unde îl vedeam des în timpul zilei. Scrisa: „**Clasifică, priorizează, delegă și obține echilibrul**”. Și cu ajutorul lui Dumnezeu, exact asta am făcut. La început nu s-a întâmplat nimic radical. Nu am devenit Enoh, Moise sau Pavel peste noapte, nu, departe de așa ceva. Cu toate acestea, am luat o decizie bună și am acționat în consecință.

Este uimitor cum lucrează Dumnezeu! Stresul la care am fost supus a început să se evapore. Problemele și dificultățile cu care m-am confruntat zilnic au început să se dizolve, pentru că eram conectat și ascultam pe Cel care avea puterea și soluțiile pentru fiecare dintre încercările mele. Era imperceptibil și numai în retrospectivă s-a văzut mâna lui Dumnezeu. În momentul în care am avut încredere în El cu credință, El avea răspunsurile de care aveam nevoie. Iată ce face diferența între o fecioară înțeleaptă și una neînțeleaptă.

„ Cei reprezentați prin fecioarele nechibzuite, nu sunt ipocriți. Ei au considerație față de adevăr, l-au apărut și l-au susținut. Unii ca aceștia se simt atrași către cei care cred adevărul, dar nu s-au supus cu totul lucrării Duhului Sfânt. Ei n-au căzut pe Stânca, Isus Hristos, și n-au lăsat ca firea lor cea veche să fie sfărâmată... Ei nu cunosc pe Dumnezeu. N-au studiat caracterul Lui, n-au avut comuniunea cu El, deci ei nu cunosc, nu știu cum să se încreadă în El, cum să privească la El și să trăiască.” Parabolele Domnului Hristos 411.1

Astăzi, noi, creștinii, suntem morți – în mod profund adormiți! Avem nevoie disperată de o viață nouă, de o viață transformată – care se găsește numai în Isus Hristos. Decizia vitală stă acum pe umerii noștri. Vom lăsa lumina gloriei Sale - caracterul Său - să strălucească asupra noastră, luminând astfel drumul spre casa Mirelui, spre cetatea lui Dumnezeu, spre sărbătoarea nunții Mielului? Este alegerea noastră. Care este decizia ta?

În acest nou mileniu, în acest nou an, veți decide să vă angajați într-o nouă viață care vă va transforma complet căsnicia, familia și prietenii? S-ar putea să spui: "Eu voi fi singurul!" Răspunsul lui Hristos este: "Am umblat prin această lume numai pentru tine. Am mers la cruce numai pentru tine și am făcut totul din dragoste, de bună voie pentru tine și numai pentru tine". Cum putem respinge ceea ce a făcut Isus pentru noi? Să nu alergăm sau să ne mișcăm de frică sau emoție, ci doar sub conducerea Duhului Său. Această direcție se va găsi numai petrecând timp cu El. Dacă acționăm din frică sau emoție, cu trecerea timpului acea dorință se va diminua, va muri și se va termina în eșec. Este necesar un angajament profund.

Decizia mea este să trăiesc după principii, indiferent de cost. Dumnezeu și eu vom controla și direcționa viața mea. Sună simplu? În nici un caz! Astăzi, viața oamenilor este dictată de circumstanțe. Totul în viață este conceput pentru a ne menține distrați, ocupați și stresați, astfel încât să nu avem timp să ne pregătim lămpile și să obținem un nou aport de ulei. Permiteți-mi să vă împărtășesc ceea ce am avut de făcut:

În primul rând, a trebuit să **clasific** dacă situațiile care mi-au traversat calea erau de la Dumnezeu sau umane. Așadar, a trebuit să iau decizii dificile:

Cine sunt cei mai potriviți oameni pentru care trebuie să lucrez și să-mi petrec timpul? Au fondurile necesare? Sunt serioși? Cât de curând vor cumpăra? Ceea ce caută ei, le pot oferi eu? Ar trebui să se îndrepte spre altă zonă? Sau ar trebui să-i redirecționez către un alt agent imobiliar? Va trebui să răspundem la întrebări similare atunci când vă confrunțați cu proiecte, sarcini, situații și decizii: la ce activități și sarcini mă voi angaja? Am timp să acopăr această nevoie? Am abilitățile necesare pentru a face corect acest proiect? Amintiți-vă, dacă încercăm să facem totul, experiența noastră creștină va putrezi, așa cum mi s-a spus în copilărie: „**Este mai bine să terminăm unele lucruri bine și complet, decât să facem multe lucruri parțial**”. Clasificarea nu este ușoară, dar este o necesitate absolută.

În al doilea rând, a trebuit să decid cine și care erau **prioritățile** mele în viață. Pentru mine era Dumnezeu meu, familia mea, munca mea și apoi relațiile. Această ordine trebuia respectată la fel de ferm ca busola către pol. Întrebați-vă: Este Dumnezeu primul și cel mai important lucru din viața mea? Este mai important timpul petrecut cu prietenii mei decât timpul petrecut cu Dumnezeu meu și familia mea? Ar trebui ca afacerea sau serviciul meu să aibă o prioritate mai mare decât timpul de comunicare cu soțul meu/ soția mea?

Este mai important să ai un loc de muncă mai bine plătit la oraș decât să ai o casă la țară? Câștigarea sufletelor pentru cer a înlocuit câștigarea sufletelor copiilor mei pentru eternitate? Priorități. Care este cel mai important lucru din viața ta?

Moise s-a confruntat cu întrebări similare. El a fost chemat de Dumnezeu să-i scoată pe copiii lui Israel din Egipt. Dar a fost mai important să-i scoată din Egipt decât să câștige victoria asupra temperamentului lui? Dumnezeu a văzut că era o prioritate să-l așeze pe Moise în pustie, păstorind oile timp de patruzeci de ani pentru a-l învăța lecția importantă a menținerii conexiunii vitale cu El decât de a elibera imediat pe Israel din sclavie.

Dumnezeu este același astăzi ca și în zilele lui Moise. El este mai interesat de dezvoltarea caracterului decât de muncă, cum ar fi activitățile bisericii sau de mărirea patrimoniului.

Uneori, acest lucru va însemna **a delega**. Pentru mine asta însemna să-i dau de muncă secretarei mele sau să mă întâlnesc cu clienții la mine acasă în loc ca eu să alerg inutil la a mă întâlni cu ei.

Uneori a însemnat implicarea clienților mei în evaluarea unei case sau a unei proprietăți înainte de a ieși cu ei la o vizită. La fel se poate face și acasă. Ești o „Marta” - alergând și făcând totul - în timp ce copiii se joacă? Deleagă-le lucrurile. Dă-le de muncă și responsabilități. Implică-i în treburile casnice sau în realizarea unui proiect. Lasă-l pe unul să plieze hainele în timp ce altul mătură podeaua și tu speli geamurile. Fii slujitor, dar fii înțelept.

Întrebați-l pe Dumnezeu ce vrea El să faceți. Nu vorbiți cu El doar dimineața și apoi vă continuați ziua. Ține-l lângă dvs., comunicând cu El despre orice.

Și, în cele din urmă, obțineți **echilibrul**. Acesta este cel mai greu dintre toate! Încerc să-l găsesc, dar cu Dumnezeu lângă mine știu că voi găsi soluția și voi câștiga. Acest subiect este foarte individualist. Cu toții avem talente, personalități, puncte forte și puncte slabe diferite, dar tuturor ni se acordă aceeași cantitate de **timp**. Dacă sunt utilizate corect, se vor întâmpla minuni. Prezentați situația Domnului. Puneți-o în fața Lui și cereți sfatul Său. „Doamne, care este pentru mine **echilibrul** între muncă și odihnă, activitate infructuoasă și productivitate? În fiecare situație, sunt mai mari nevoile de muncă sau familiale? Doamne, care sunt prioritățile tale pentru mine? Îmi impui asta? Ar trebui să fac asta singur sau să îl deleg altcuiva? „Dumnezeu, Prietenul nostru personal, așteaptă cu nerăbdare - da, tânjește - să ne ajute. *“Căutați-L și Îl veți găsi”*. *Vezi 2 Cronici 15: 2 și Ieremia 29:13*.

Când noi, ca și popor, facem acest lucru și obținem o experiență ca cea pe care a avut-o Enoh, Moise și Pavel, chemarea este du-te la poporul lui Dumnezeu: *„leși pe drumuri și pe cărări și silește-i pe oameni să vină, ca să mi se umple casa!”*. *Luca 14:23* Dumnezeu își pregătește lucrătorii și, când va veni vremea, vor răsări peste tot! Oamenii vor spune: *“De unde vin?”* În zilele lui Isus au venit de pe umilele dealuri din Galileea, din zona deșertului, din locuri retrase. Așa este și astăzi: armata lui Dumnezeu va ieși gata să termine lucrarea. De ce? Pentru că va fi alcătuită din cei care și-au încredințat viața sută la sută conducerii lui Iehova, clipă de clipă.

Vrei să fii unul dintre cei aleși de Dumnezeu? Începeți prin a căuta indicații de la Cel care are o înțelepciune infinită. Incepe astăzi! Nu amâna. Începeți **acum** și într-o zi veți auzi *„ca glasul unei mari mulțimi, ca vuietul multor ape și ca sunetul unor tunete puternice, spunând: „Aleluia! Pentru că Domnul, Dumnezeul nostru cel Atotputernic împărățește! Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă, pentru că nunta Mielului a sosit, iar mireasa Lui s-a pregătit.”* *Apocalipsa 19: 6-7*

Să alegem cu toții să experimentăm o viață nouă acum și pentru toate milenii viitoare!